Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8266
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

ne labor quidē ꝗ stat: fructio aūt altīus
Y alicā aūt dicī ipam afflictīē appellat
sollicitudinē pīnaū et labor. nō stat
manchei dicunt. malā esse ipa in ore
eorum dei: ~ ~ Vy

NOlite iudicare ut nō iudicemini
Quida locū hūc sōm hīmōi sēm
exponūt dicētes: q dōs ꝟ man
dato ū phīlb xpianos ex benuolencia
corripe xpianos dignos correpcōe: Sz
ne aut p iactancia iustiae sue ēanos
despiciant. peccatores derogantes fre
quenter de mālis ꝗ ex sōlus plerīq; sus
picīb; odientes ceteros et condēpnātes
ꝗ sub ꝗē pietatis ꝗūl odiū exequentes
Et ut ne sic quidem xpiam corripiant
xpianos conuēit sermo qui dicit. Nolite
iudicare. Si aūt non corripuerint utrū
quēiat illud. quod dicit ut ū iudicetur. nesciō.
Nūq; aptē illud sōlū. si ū sic corripuerīt
peccatores: cōsequēter ī dīgenciā peccō suō
sm q dcm ē. ū iudicabimī: Si ei iudi
cantes scīt iudicare ū decet. male fac
ūt. sī dubio nō iudicantes uēiam peccō
pōr ex hīs nō sequūt q nō iudicauerīt
male: Quis ei cōsequūt indīgenciam
malī suī pōris. q ū addidit ꝗ alēn ma
lū: Cere si in se peccantes ū iudicaue
rint. nec ipī iudicabūt a cō p suo peccō
Hec diuīnā uolentes ostendē q hīs mo
nō est positē de pximis ū iudicandis ī
peccant in ōm: Sz qui ī nos peccant:
Quid g ē. uīsq; nūc exposūt cōsequē
dam. ad iustiam elie pūnēte. nūc aūt
incipit exponē. consequencias ad iūtiam
cōis respiciente. et hec doctīna hēt qd
quodāmō ps ipīus cōis. ut sit talis ꝗ
ordo narracōnis: Et dimitte nobis
debita nīra sicut et nos dimittimus ꝗ
debitoribus nīis. et ne nos inducas ī
tēptacōē Sz libā nos a malo. Nolite
iudicare. ut non iudicemī. Q' ei nō
iudicat pximū suū ꝗpter pccm q fecit
in eū. illū nec deus iudicat ꝗpter pccm
qd fecit in ipīm. Sed dimittet deus
debitū ei' sicut et ipe dimisit dbitoribus
suis: Dic aūt cetā unūda mandata:
gēralia omnīb mandauit. sa saīdonib;
qsa laīcis. sacpue tū doctoribus: Quia
quāto maiores sūt in ordine tanto p
fectiores dōī et ī disciplina: sic et hoc
mandatū de pximis non iudicandis:
ad omīs quidem pīnet sacpue tamē
ad doctores. Unde quedā sūt mandatorū
istorū: que si diligentē aspicias pene
nec conuēiūt laicis ū forte p vim doc
toribus aūt omo conuenīt quale ē hoc
ipm quod sequ: Quid aūt vides festu
cam in oculo fratris tui: trabem uero in oculo
tuo nō uides: Ypocrita eice primo trabē
de oculo tuo: et tūc uidebis eicere festucā
de oculo fratris tui: Videre ei festucā in oculo
fratris et eicere illam potest ū ē omīum. Sz
tantū doctor. qui p doctrinam ī incepa
cōes sūm dīm potest eicere de mente fratris
sui pectū ī magnū uī modicū: Sz et
illud q dicit. Nolite sctm dare canib;
neq; margaritas miseritis aūt porcis
Quāe ēcā uī sctā uī margaritas. et
potest dispensare. uī bona uī mala. et
discernere qui hōīm sunt canes ꝗ porcī
ū est ōm hōīm. Sz tantū sōr: Vt
g dōs doctores xpianorū sint in omī
iudicia sic et in hac pmū facē. deinde
docē. ut bona doctrinam suam p melio
re uitam cōfirmēnt: Vt bā docendo
sciam. miserant melius autē uiuendo
timorem: Quia sales sunt ere gdientes

vīas